

Книгата "Мојата земја македонска" има 80 репортажи, а претставува само 1/10 од репортажите кои ги реализирал господинот Арсовски.

Во неа има уште многу интересни репортажи за кои тој може со денови да говори.

Господинот Марко Арсовски ја објави својата прва книга "Мојата земја македонска" во која вгнезди 80 од вкупно 750 радиорепортажи, реализирани низ цела Македонија, па и во светот. Оваа книга е само мал дел од неговиот репортерски опус настанат благодарение на си-

помалку или, пак, никогаш не биле. Оваа книга претставува само 1/10 од она кое сум го реализирал, што за Македонското радио, што низ моите седум години минати во 'Млад борец', како млад новинар, како и за неделникот 'Свет', кој постоеше едно време. Во новинарството имам работено сè и сешто, освен за стопанството, економијата, за што немам напишано ниту



Пишува: Милева ЛАЗОВА

те негови соговорници ширум Македонија, кои подоцна му станале пријатели.

Иако по образование е сликар, сепак целиот свој живот му го посветил на новинарството, уште како младо момче работејќи во "Млад Борец", "Борба", "Вечерње новости", а последните 35 години ги минува во Македонското радио каде што ја дочекува и новинарската пензија.

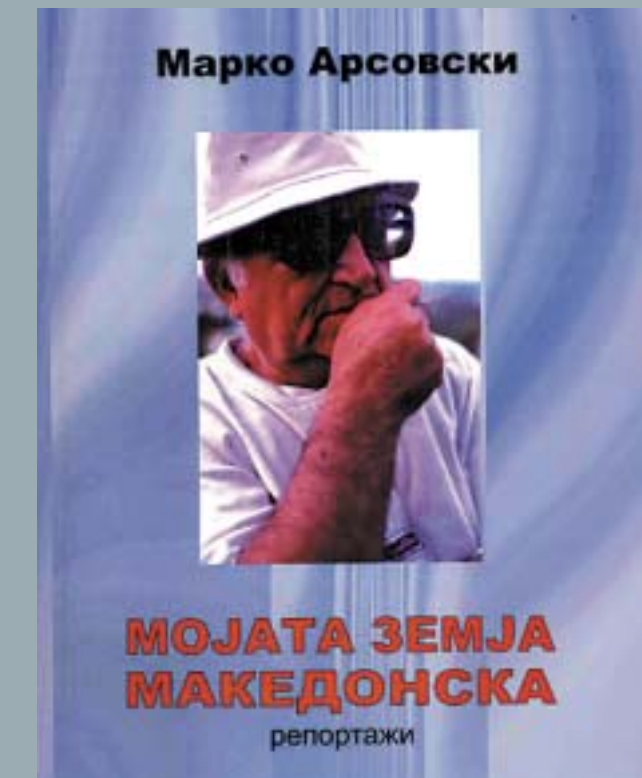
Тој е еден од првите водители на ноќната програма на Македонското радио, заедно со Иван Лазовски и Кире Печијаревски, а 25 години бил посветен на секторот Религија. Како уредник на Радио Македонија бил многу познат меѓу нашите луѓе во дијаспората, од Алјаска до Нов Зеланд.

РАДИОРЕПОРТАЖИ

"Ова е моја прва книга - вели Арсовски - во која се објавени 80 репортажи кои ја отсликуваат Македонија. Таа претставува книга-водич низ Македонија, а во голем дел од неа има репортажи за нашите сакрални објекти и за македонските села. Водев сметка да одам на оние места каде што мои колеги оделе

еден збор. Моја преокупација и предизвик секогаш била репортажата. Информациите за неа ги црпам исклучително од луѓето кои ги сретнувам на сите места каде што сум бил. Седмично правев по две репортажи, луѓето малку се чудеа како може да издржам, но никогаш не ми беше проблем затоа што секогаш наоѓав тема, простор. Каде и да одиш по оваа нашава македонска земја може да се направи убав репортаж".

Изборот на местото на кое господинот Арсовски ќе му ја посвети репортажата бил исклучително негов. Сам ги избирал луѓето со кои ќе зборува, а нивните разговори секогаш течеле спонтано, без претходни подготовки. Од страна на Македонското радио секогаш имал отворен патен налог, автомобил на располагање, неколку магнетофони кои биле од висок квалитет со кои можел да направи квалитетна снимка на која се слушал и појот на птиците, шумолењето на брановите на реката, на лисјето,



ПАМЕТНИК ЗА ЗАБ МАКЕДОНСК

дури и тивкото паѓање на снегулките.

"Нема место во Македонија каде што не сум бил. Посетив и едно место Кованец, кое се наоѓа под планината Кожув, 12-13 километри од Гевгелија, село за кое ретко кој знае. Една млада дама ме сретна и ме праша 'Што барате вие новинари овде? Вие сте првиот новинар кој стапнал во ова село'. Но, Кованец е едно мало прекрасно старо село, сега веќе место само на беќари. За него е интересно тоа што таму се ковале првите македонски пари и токму поради тоа е наречено Кованец. Во книгата се поместени и тричетири репортажи од Малме, од Унгарија, поточно за селото Белојанис каде претежно живеат Македонци, деца бегалци од Егејскиот дел на Македонија, кои во 1948 година патиштата ги донеле во оваа

земја и се населиле во ова село.

Поводот и причината зошто ја напишав оваа книга беше разговорот со мојот пријател Веле Смилевски, кој ги слушал моите репортажи. Тој ме охрабри и ми даде идеја да ги соберам во една книга. Инаку, репортажата е род кој новинарот кој ја создава мора да биде малку наклонет и кон литературното изразување, односно да има литерални квалитети. За мене репортажата е на границата меѓу литературата и новинарството. Но, често пати ми велат дека сум добар репортер затоа што по образование сум сликар", објаснува Арсовски.

ПАТЕШЕСТВИЈА

Како и за секој автор и за него секоја репортажа е убава. Секогаш настојува секоја

наредна да биде малку подобра од претходната. Но, тој вели дека во текот на сите разговори го воодушевиле неколку луѓе кои придонеле репортажата да биде убава.

"На пример, 'Другачките од село Растеж'. Тоа се две жени, Алтана и Милојка од селото Растеж над Самоков, кои долги години се другарки. Тие две жени се многу богати - едната има шест деца, другата девет, меѓутоа живеат сами. Милојка имаше една фотографија на сидот на која се гледаа околу триесетина луѓе. Ја прашав 'тетка Милојка, оваа фотографија Ви е спомен од училишните денови', а таа ми одговори 'не, не каков спомен, тоа ми се внуците, снаите, синовите'. Тие две жени навистина се херои. Изродиле толку деца, ги изгледале, ги воспитале, а сега си-



"Бев надежен поет, сликар, режисер, сценарист, се занимавав со сите тие професии, но го сакав и новинарството и останав во него. Бев ученик на Димитар Пандиловски, влегов во класата на Лазар Личеноски, професори ми беа високи интелектуалци, големи сликари. Бев талентиран сликар, но секој ден ќе напишев по две песни, меѓутоа две слики не можев да нацртам. Не бев толку талентиран за да го загреам столчето, а во уметноста признавам само врв, средина не. Не можев да го постигнам тој сликарски врв, затоа што бев многу подинамичен, а за сликар требаше добро да се загреат штафелајот и четката, па да се направи нешто. Меѓутоа, не сум целосно отргнат од сликарството. Понекогаш сликам, а сликите најчесто ги подарувам", вели Арсовски.

говарате со Мара од Гроздановци дознавате сè за битолското село Велушино. Морам да ја спомнам и репортажата за една прекрасна госпоѓа од Нижополе, под Пелистер, единствената жена која ме расплакала. Репортажата ја почнавме со една печалбарска песна, која таа сама ја на-

таква слична судбина. Во тие средби, репортажи, разговори често пати може да се најдат заеднички точки. Инаку, во тоа село живеат Власи, Македонци и Албанци. Интересно е што Македонците и Албанците го знаат влашкиот јазик, а Власите и македонскиот и албанскиот. Така, прекрасно живеат и се вистински пример дека може да се живее заедно и покрај тоа што во селото има и џамија и црква", додава Арсовски.

Во книгата се наоѓа и интересната репортажа за Џиљо од Броштица. Во неа Арсовски говори за Џиљо, слеп човек, кој по аманет на татко му, веќе 25 години секој ден пали по една свеќа и ја одржува православната црква "Свети Димитрија" во селото Броштица, кое се наоѓа на падините на Стогово. Но, за жал, сега во селото веќе нема православна население, кое се иселило уште во 1963 година и од тогаш никој не се вратил за да запали свеќа, а камоли да донира за обнова на црквата. Останало само муслиманското население.

Во "Мојата земја македон-

ска" има уште многу интересни репортажи за кои господинот Арсовски може да говори со денови, за она што го доживеал во Белојаниште, на македонските гробишта во Малме, разговорот со Таше Стојановски, наш иселеник, чии родители се погребани токму таму...

Иако господинот Арсовски има реализирано 750 репортажи, сепак се сеќава на првата, направена во далечната 1965 година. Таа била насловена како "Ал Капоне Кичевски", репортажа која добила прва награда во Полска, а била објавена и во Франција.

"Убаво би било - вели Арсовски - сите мои репортажи да се најдат отпечатени во неколку книги, но знаејќи ја состојбата со издавањето книги, односно недостатокот на финансиски средства, тешко дека би можел тоа да го реализирам. Би бил среќен доколку се објави барем уште една, тие се снимени на магнетофонска трака, некои од нив ги има и на ЦД, така што сепак некаде се забележани и не се заборавени".

ОРАВЕНИТЕ И СЕЛА

те тие деца се некаде, некои во Германија, некои во Америка... Таа репортажа ми остави впечаток. 'Мара од Велушино' е репортажа посветена на една старица од 82 години, која е многу витална, умна, можат да ѝ позавидат дури и нашите академици и сите ние кои се занимаваме со пишаниот збор. Кога раз-

пишала и ја компонирала. Таа е Влаинка и песната ја пееше на влашки јазик. Песната ја испеала за трите сестри, за неа и уште две. Едната уште како бебе останала во Романија, другата заминала во Австралија, со намера да се врати за три години, но останала 35. Сестрата која ја однеле во Романија како бебе ја пронашле по 25 години. Една жална песна која ме расплака затоа што некако се најдов во неа бидејќи и јас имав



ADNAN REISEN
STUTTGART

Informacii i rezervacii
od 9⁰⁰ do 21⁰⁰ часot

Büro Stuttgart
Tel. 0711 / 8 17 78 72
Fax 0711 / 8 17 78 73
Mobil 0171 / 5 46 32 20

70469 STUTTGART - Leobenerstr. 33 - FEUERBACH



FREIBURG
OFFENBURG
KARLSRUHE
STUTTGART
ULM
MÜNCHEN

KUMANOVO
SKOPJE
GOSTIVAR
KICEVO

VERBINDUNG MIT
SPOJUVANJE SO

STRUGA PRILEP
OHRID BITOLA

Adnan Reisen

Büro Kicevo
Tel./Fax: 045 / 228 630
Mobil: 075 / 742 721
070 / 711 788

Büro Freiburg
Tel. 0761 / 500 235
Mob. 0170 / 411 7693

Büro Offenburg
Tel. 0781 / 17 48

Seizija Sreda i Petok Germanija za MAKEDONJIA
Seizija Sreda i Sabota Makedonija za GERMANIJA